

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันนี้ย่อมเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปเป็นอย่างดีแล้วว่า ความเจริญก้าวหน้าของประเทศมิได้ขึ้นอยู่กับการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับพัฒนาการศึกษาเป็นสำคัญ ดังที่ ชนุ แสงศักดิ์ (2513: 52-56) กล่าวไว้ว่า

. . . การที่จะพัฒนาประเทศให้บรรลุผลตามอุดมคติได้ ก็โดยการปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาของประชาชนให้สูงขึ้น . . . จะต้องดำเนินการพัฒนาการศึกษาควบคู่ไปกับการพัฒนาทางการบริหาร การเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้เพราะว่าการศึกษาเป็นปัจจัยอันสำคัญในการพัฒนาความต่าง ๆ การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของสังคม สังคมจะเจริญก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีก็เพราะการศึกษา การศึกษาจะช่วยพัฒนาคน คนที่ได้รับการศึกษาก็จะช่วยพัฒนาสังคม หากประชาชนไม่ได้รับการศึกษาอย่างกว้างขวาง ความความคองการในอันที่จะพัฒนาประเทศแล้ว การพัฒนาความต่าง ๆ ก็จะไม่ไค้ผลเท่าที่ควร

ปัจจุบันการจกการศึกษารัฐ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือระดับก่อนประถม-ศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา สุพัศตรา ชุมเกตุ (2523: 62) ไค้กล่าวถึงลักษณะและประเภทของการจกการศึกษาวไ้ดังนี้

. . . การจกการศึกษารัฐแต่ละระดับอาจจกในลักษณะและประเภทต่าง ๆ ตามความเหมาะสมกับความคองการอันจำเป็นของสังคมไทย การศึกษาลักษณะและประเภทต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุศศักราช 2520 ไค้แก่ การฝึกหัดครู การอาชีวศึกษา การศึกษาวิชาชีพพิเศษ การศึกษาสงเคราะห์และการศึกษาพิเศษ

ในการจกการศึกษารัฐสงเคราะห์ของรัฐนั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบไค้แก่ กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยเน้นแนวนโยบายเพื่อให้ความเสมอภาคในด้านการศึกษากับผู้ค้อยโอกาสในคานต่าง ๆ ดังแผนการศึกษาแห่งชาติ พุศศักราช 2520 หมวด 2 แนวนโยบายของรัฐ ข้อ 15 ระบุไว้ว่า "รัฐพึงจกและสนับสนุน

ผู้ยากไร้ ผู้มีความผิดปกติทางร่างกาย จิตใจหรือสังคมและค้อยโอกาสทางการศึกษา ให้ได้รับการศึกษาโดยทั่วถึงกัน" (วสันต์ ชิรานุรักษ์, ผู้รวบรวม 2523: 3) และในหมวด 3 ระบบการศึกษา ข้อ 39 ระบุว่า

การศึกษาสงเคราะห์ เป็นการศึกษามุ่งจัดให้แก่บุคคลที่รัฐจำเป็นต้องให้การสงเคราะห์เป็นพิเศษ ทั้งนี้เพื่อมุ่งให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษาแก่ผู้ยากไร้ หรือผู้ที่เสียเปรียบทางการศึกษาในลักษณะต่างๆ โดยอาจจัดเป็นสถานศึกษาเฉพาะ หรือจัดรวมในโรงเรียนธรรมดาที่ใดก็ตามความเหมาะสม (วสันต์ ชิรานุรักษ์,

ผู้รวบรวม 2523: 7)

นอกจากนี้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) ยังได้เน้นนโยบายและแนวทางพัฒนาการศึกษาด้านความเสมอภาคไว้ในทำนองเดียวกันว่า "จะมุ่งกระจายสถานศึกษาทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ ให้ลงในพื้นที่และกลุ่มประชากรที่เหมาะสม พร้อมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมให้ชาวชนบทและกลุ่มชนที่ค้อยโอกาส ได้รับการศึกษาในอัตราส่วนที่มากขึ้นเป็นพิเศษ. . ." (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ม.ป.ป.: 243)

จากข้อความดังกล่าวแล้วข้างต้น แสดงว่ารัฐเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะจัดการศึกษาสงเคราะห์ให้แก่เด็กที่ยากไร้ ชาวชนบทและกลุ่มชนที่ค้อยโอกาสในทางการศึกษา ให้มีโอกาสดำเนินชีวิตจากการจัดการศึกษาของรัฐ เช่นเดียวกับเด็กทั่วไป เพื่อสร้างเด็กให้เป็นพลเมืองดี มีความสามารถในการดำรงชีวิต ไม่ให้ตกเป็นภาระของครอบครัวหรือสังคม จนเกินความจำเป็น ให้สามารถช่วยตนเองหรือแบ่งเบาภาระของครอบครัวได้ตามสมควร หากประโยชน์ให้แก่สังคม และใช้ความสามารถที่มีอยู่ ในการสร้างสรรคความเจริญให้แก่ประเทศชาติได้อย่างเต็มที่

กระทรวงศึกษาธิการ (2524: 294) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาสงเคราะห์ ไว้ดังนี้

1. เพื่อจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่ขาดโอกาสเล่าเรียนตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา

2. เพื่อให้รู้จักหน้าที่พึงปฏิบัติต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

3. เพื่อสร้างผู้ที่จะนำความเข้าใจในการปฏิบัติคนในระบบประชาธิปไตยให้กลับไปสู่ท้องถิ่น และสามารถเป็นผู้นำหรือเป็นสื่อกลางระหว่างรัฐกับชุมชนที่ตนอยู่ได้

4. เพื่อให้เด็กรู้จักรักษา และซาบซึ้งในคุณค่าของขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของชาติ

จากรายงานการวิจัยสภาพการจัดการศึกษาสงเคราะห์ในประเทศไทย พบว่าการจัดการศึกษาสงเคราะห์ในปัจจุบันยังไม่ประสบผลสำเร็จตามจุดหมายดังกล่าวแล้วข้างต้น ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่สำคัญ คือ "สภาพโรงเรียนทำให้เด็กได้รับความสะดวกสบายจนเคยตัว ทำให้เด็กขาดความรับผิดชอบ . . . วิธีการสอนของครูไม่สอดคล้องกับจุดหมาย . . . ครูผู้สอนยังขาดความเข้าใจในประชาธิปไตย . . ." (กระทรวงศึกษาธิการ กรมสามัญศึกษา 2524: 224)

นอกจากนี้ยังพบปัญหาในการดำเนินการด้านการศึกษาสงเคราะห์ ซึ่งสรุปได้ดังนี้ " . . . ขาดครูที่มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง . . . ขาดอุปกรณ์ต่างๆ . . . นักเรียนที่จบไปแล้ว มีความรู้ไม่พอที่จะไปประกอบอาชีพได้ . . ." (กระทรวงศึกษาธิการ กรมสามัญศึกษา 2524: 229)

จากปัญหาดังกล่าวแล้วนั้น สาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้การจัดการศึกษาสงเคราะห์ไม่บรรลุผลตามจุดหมายเท่าที่ควร น่าจะเกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ เพราะว่าในกระบวนการบริหารการศึกษา งานวิชาการนับว่ามีความสำคัญมากกว่างานด้านอื่นๆ ถึงความเห็นของ พันธ์ หันนาคินทร์ (2513: 235) ซึ่งกล่าวว่า "งานวิชาการเป็นหัวใจของโรงเรียน เป็นชีวิตจิตใจของสถาบันที่เดียว ส่วนงานอื่นเป็นองค์ประกอบที่จะทำให้ชีวิตของสถาบันดำเนินไปด้วยความราบรื่นเท่านั้น"

เกรียง เข้มสฤต (2512: 16) ได้เน้นให้เห็นความจำเป็นที่ครูใหญ่จะต้องให้ความสำคัญแก่งานวิชาการของโรงเรียนไว้ว่า "ครูใหญ่ทุกระดับการศึกษาพึงสำนึกไว้ว่า งานด้านวิชาการของโรงเรียนเป็นเรื่องสำคัญยิ่งกว่างานด้านใดๆ เพราะเป็นผลประโยชน์โดยตรงที่นักเรียนจะได้รับ"

บุคคลที่มีความสำคัญยิ่งต่อการบริหารงานวิชาการก็คือผู้บริหารโรงเรียน ดังที่ ช่าง บัศวรี (2506: 51) ได้กล่าวถึงความสำคัญของผู้บริหารโรงเรียนไว้ว่า "ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ เปรียบเสมือนหัวใจของโรงเรียน ส่งเสริมความก้าวหน้าของการเรียนการสอน ต้องรับผิดชอบงานของโรงเรียน ทั้งงานสูงส่งจนถึงงานต่ำสุด เป็นผู้นำด้านต่างๆ ของโรงเรียน . . ."

สมาน แสงมลิ (2513: 1) กล่าวในทำนองเดียวกันนี้ว่า

ครูใหญ่เป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดในเรื่องการบริหารการศึกษา เพราะครูใหญ่ เป็นหัวหน้าหน่วยบริหารที่เล็กที่สุดในการจัดการศึกษา นโยบายต่างๆ ของหลักสูตร ความมุ่งหมายของการศึกษา หรือวิธีสอนต่างๆ นั้น โรงเรียนจะนำไปใช้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับครูใหญ่ทั้งสิ้น ถ้าครูใหญ่ไม่เข้าใจหน้าที่ของตน ไม่ดำเนินไปตามนโยบายที่ถูกต้องแล้ว นโยบายต่างๆ ก็ไม่เป็นไปตามที่ทางราชการต้องการ จึงถือว่าครูใหญ่มีความสำคัญในการจัดการศึกษาอย่างยิ่ง

กมล สุคประเสริฐ (2524: 22-23) ได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนชั้น ป.3 และ ป.4 ของจังหวัด อุบลราชธานี และจังหวัดสระบุรี พบว่า "องค์ประกอบที่เสริมให้นักเรียนสอบได้คะแนนสูง ได้แก่ ความรู้เดิมของเด็ก . . . รองลงมาได้แก่ ความรับผิดชอบของครูใหญ่ . . ." จากผลสรุปของการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ แสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบที่สามารถควบคุมได้และมีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน คือความรับผิดชอบของครูใหญ่ในด้านการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าบทบาททางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน หรือครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน มีความสำคัญต่อการบริหาร การศึกษาอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาบทบาททางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน - ศึกษาสังเคราะห์ สังเกตกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ อันจะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารระดับสูงวางแผนพัฒนาสมรรถภาพผู้บริหารโรงเรียน และเพื่อ ให้ผู้บริหารโรงเรียนใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงบทบาททางวิชาการของตนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาททางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ความความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อบทบาททางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะบทบาททางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 จำนวน 21 โรงเรียน
2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษารoles ของผู้บริหารโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะบทบาททางวิชาการ 6 ด้าน คือ บทบาทด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน บทบาทด้านบริการสื่อการเรียนการสอน บทบาทด้านบริการห้องสมุด บทบาทด้านบริการแนะแนว บทบาทด้านกรณีศึกษา บทบาทด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ใช้ความคิดเห็นของประชากรและตัวอย่างประชากร เป็นข้อมูลตัวแปรที่เกี่ยวกับบทบาททางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
2. บทบาททางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ เป็นพฤติกรรมที่ประชากรและตัวอย่างประชากรสามารถสังเกตเห็นและสามารถประเมินค่าได้
3. ประชากรและตัวอย่างประชากรตอบแบบสอบถามด้วยความรู้สึกที่แท้จริง และตรงตามสภาพความเป็นจริง

4. ในการประเมินบทบาททางวิชาการแต่ละด้าน หรือเป็นรายชื่อ อาศัย
คะแนนเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	0.00 - 0.50	หมายถึง	ไม่ปฏิบัติเลย
คะแนนเฉลี่ย	0.51 - 1.50	หมายถึง	ปฏิบัติน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	ปฏิบัติปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	2.51 - 3.00	หมายถึง	ปฏิบัติมาก

5. ในการประเมินปัญหาและอุปสรรคโดยส่วนรวมและเป็นรายชื่อ อาศัย
คะแนนเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	0.00 - 0.50	หมายถึง	ไม่มีปัญหา
คะแนนเฉลี่ย	0.51 - 1.50	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	มีปัญหাপานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	2.51 - 3.00	หมายถึง	มีปัญหามาก

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

บทบาท หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบ เมื่อ
บุคคล เข้ามารับตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง

บทบาททางวิชาการ หมายถึง บทบาทด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
บทบาทด้านบริการสื่อการเรียนการสอน บทบาทด้านบริการห้องสมุด บทบาทด้านบริการแนะ-
แนว บทบาทด้านการนิเทศการศึกษา บทบาทด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่ หรือ-
ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งดังกล่าว

ครู หมายถึง ช่างราชการครู ที่ทำหน้าที่สอนอยู่ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ หมายถึง โรงเรียนในสังกัดกองการศึกษาพิเศษ
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาให้แก่เด็กที่ไม่มีโอกาส

ศึกษาเล่าเรียนตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา ได้แก่ เด็กที่มาจากครอบครัวยากจนหรือ-
 ชาติผู้อุปการะ เด็กที่ขี้ขลาดเร่ร่อนอยู่ห่างไกลจากนครนาคคม และเด็กที่มีปัญหาทางสังคม

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผลของการวิจัยเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารการศึกษาระดับกอง กรม
 กระทรวง ใช้เป็นแนวทางในการช่วยเหลือผู้บริหารโรงเรียนแก้ปัญหาต่างๆ และวางแผน
 พัฒนาสมรรถภาพของผู้บริหารโรงเรียนได้เหมาะสมยิ่งขึ้น
2. เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงเพ-
 าะทางวิชาการของคนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยบุคคล 2 กลุ่ม คือ

1.1 ผู้บริหารโรงเรียน ใช้ประชากรทั้งหมด ร้อยละ 100
 จากโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ 21 โรงเรียน ได้ประชากรทั้งสิ้น 21 คน

1.2 ครู สุ่มตัวอย่างประชากร โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย
 (Simple Random Sampling) ร้อยละ 50 ของจำนวนครูในแต่ละโรงเรียน ได้ตัว-
 อย่างประชากรที่เป็นครู จำนวน 303 คน จากจำนวนประชากร 596 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู เกี่ยวกับเพ-
 าะทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษา
 จากเอกสาร ตำรา และสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษาและการศึกษาสง-
 เคราะห์ เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้วให้นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจ แก้ไข
 หลังจากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

แล้วจึงนำไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น(Reliability)ของแบบสอบถาม แบบ-
สอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสำรวจเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาททางวิชาการของ
ผู้บริหารโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่มีผล
กระทบต่อบทบาททางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ แบบสอบถามตอน
นี้มี 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) ส่วนหลังเป็น -
แบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามและรวบรวมข้อมูลกลับ โดยทางไปรษณีย์
และด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ มาดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการ
แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาททางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน วิเคราะห์
โดยหาค่ามัธยเลขคณิต(Arithmetic Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(Standard Deviation)

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อบทบาททางวิชาการ
ของผู้บริหารโรงเรียน วิเคราะห์โดยหาค่ามัธยเลขคณิต(Arithmetic Mean) และ-
ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)

ลำดับชั้นของการเสนอข้อมูล

เสนอข้อมูลโดยแบ่งเป็นชั้นตอน ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับชั้นของการเสนอข้อมูล

บทที่ 2 วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย และสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ กล่าวโดยสรุปถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลของการวิจัย และข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย